

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **P. H.**, zast. JUDr. Martinem Stehlíkem, advokátem, se sídlem Skrétova 48, Plzeň, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Plzni**, se sídlem Jiráskovo náměstí 8, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutím ředitele žalované ze dne 4. 12. 2017, č. j. SZPI/AA415-367/2017, ze dne 18. 12. 2017, č. j. SZPI/AA415-378/2017, a ze dne 18. 12. 2017, č. j. SZPI/AA415-379/2017, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 5. 3. 2020, č. j. 30 A 28/2018 - 154, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Ředitel žalované rozhodnutími ze dne 18. 12. 2017, č. j. SZPI/AA415-378/2017 a č. j. SZPI/AA415-379/2017, změnil výrok opatření žalované ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17/D a č. D060-40464/17/C, kterými bylo žalobci podle § 5 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nařízeno stáhnout vymezené potraviny ze všech jeho provozoven a zakázáno uvádění specifikovaných potravin na trh. Rozhodnutím ze dne 4. 12. 2017, č. j. SZPI/AA415-367/2017, ředitel žalované vyhověl námitce žalobkyně proti protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17.

[2] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 5. 3. 2020, č. j. 30 A 28/2018 - 154, výrokem I. odmítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2017, č. j. SZPI/AA415-367/2017, a ve výroku II. a III. zrušil rozhodnutí ředitele žalované a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost společně s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že ji krajský soud ve zrušujícím rozsudku v souladu s § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zavázal jeho právním názorem. Stěžovatelka však vzhledem ke krajským soudem vytčené nepřezkoumatelnosti žalobou napadených rozhodnutí není schopna v

některých ohledech seznat, k čemu ji krajský soud svým právním názorem zavazuje, tedy co vše krajský soud po ní vyžaduje, aby bylo její rozhodnutí v souladu se zákonem. Pokud by se tedy stěžovatelce nepodařilo naplnit požadavky krajského soudu či by tak vzhledem k délce řízení o případném dotazu k Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví učinila v delší lhůtě, než stanoví zákon, vznikla by jí nepoměrně větší újma než jiným osobám. V popsaném případě by totiž nesla odpovědnost za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci. Žalobce na druhou stranu uložená opatření již splnil, žádná újma by mu tak nevznikla. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v posuzovaném případě současně není podle stěžovatelky v rozporu s veřejným zájmem.

[3]Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelka účelově argumentuje pouze tvrzenou nevykonatelností napadeného rozsudku, rozhodné skutečnosti posuzovaného případu však podle žalobce závěry stěžovatelky jednoznačně vyvracejí. Proto žalobce Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[4]Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí soudu a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je rozhodnutí soudu závazné a nezměnitelné. Přiznání odkladného účinku je institutem výjimečným, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115).

[5]Institutem odkladného účinku má být docíleno, aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů či v řízeních o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) rozhodnutí, bylo možné výjimečně docílit, aby po dobu soudního přezkumu napadené rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky.

[6]Při použití § 73 s. ř. s. na podmínky, za kterých lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, je třeba vycházet z toho, že vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady: i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, ii) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, iii) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7]Návrh stěžovatelky, která je správním orgánem, je také třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 As 3/2006 - 49: „*S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.*“ V citovaném

pokračování

rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[8] Nejvyšší správní soud dále stejně jako např. v usnesení ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu moci výkonné, spíše nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti. Tento názor byl potvrzen i usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS.

[9] Výše uvedené plně koresponduje se zákonnou úpravou možností přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., které umožňuje přiznat odkladný účinek na návrh žalobce. Z textu posledně uvedeného ustanovení, konkrétně ze slovního spojení „na návrh žalobce“, je možno usuzovat, že odkladný účinek bude zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Přiznání odkladného účinku na návrh stěžovatele, který je jako správní orgán v postavení žalovaného, bude tedy připadat v úvahu pouze ve výjimečných případech.

[10] Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. K přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů, napadených kasační stížností. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsál slovy o nepoměrně větší újmě.

[11] Stěžovatelka jakožto důvod pro přiznání odkladného účinku uvedla, že by musela postupovat v souladu se závazným právním názorem krajského soudu, jehož mantinely jí nejsou zřejmé. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že posouzení oprávněnosti závazného právního názoru soudu není kritériem pro přiznání odkladného účinku a bude předmětem až meritorního posouzení. Pokud se stěžovatelka dovolává možných

komplikací, které spatřuje v nutnosti se řídit právním názorem krajského soudu, z čehož dovozuje mj. nezákonnost jejího dalšího postupu ve věci, tak Nejvyšší správní soud stěžovatelku upozorňuje, že krajský soud se primárně vyjadřoval k nepřezkoumatelnosti žalobou napadených rozhodnutí, tedy k nedostatečnému odůvodnění závěrů ohledně konkrétního obsahu posuzovaného chráněného zeměpisného označení a povinností žalobce ve vztahu k chráněnému zeměpisnému označení „Karlovarské oplatky“, jakož i k nedostatečnému vypořádání námitek žalobce ohledně ochranné známky registrované v jeho prospěch Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví. Jinými slovy, soud stěžovatelku v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. zavázal k tomu, aby své závěry ohledně posuzované ochranné známky, jejího konkrétního obsahu a práv a povinností žalobce k ní se vztahujících blíže vysvětlila, čímž také krajský soud zřetelně určil hranice vymezeného závazku uloženého stěžovateli v odůvodnění zrušujícího rozsudku.

[12] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud uzavírá, že zde není naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, tedy vznik újmy na straně stěžovatelky spočívající v ohrožení jejího důležitého zájmu. Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato podmínka musela být naplněna kumulativně.

[13] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu